

[Wilhjelm]

Wilhjelm (VS):

Det eneste punkt i forslaget, VS har ubetinget sympati for, er det tredje, om en kulegravning, men det ved vi jo til gengæld at der ikke bliver noget af, for det har vi selv senere velmotiveret foreslået for Lindøværftets vedkommende, og det er der selvfølgelig ikke dækning for i et folketing som dette.

De andre ting er betydelig mere problematiske efter vores mening. Må jeg først tage det mest generelle, det, DKP nævner i bemærkningerne om at vise viljen til at gå nationaliseringsvejen. Jeg er for så vidt enig med hr. Poul Nielson, når han siger, at det dog var det dårligste sted at gøre noget sådant; hvorfor skulle man lige præcis overtage en branche, der er i den grad misrøgtet ved fejlinvestering osv., at det på forhånd er sikkert, at det vil lægge gift for enhver udvikling i retning af det, folk regner med er socialistisk, ved en misforståelse fra disse overtagelser af underskudsforretninger? Til gengæld må man nok spørge hr. Poul Nielson: hvor er det så, socialdemokratiet vil begynde? Vi er ikke særlig nationaliseringsvenlige i VS, for vi tror, der er meget begrænsede muligheder for at styre anderledes, når samfundet i øvrigt er kapitalistisk, men der er dog nogle få steder, hvor der er særlige betingelser, og ét af stederne drøftede vi her tidligere i dag, men hr. Poul Nielson havde sådan set ikke andet end hån tilovers for lige præcis denne type af nationaliseringer; der var derimod ikke noget bud. Det kunne være spændende at høre, om det er noget med, at socialdemokratiet virkelig ville tage fat på de rigtige steder, dér, hvor der virkelig var noget at hente. Man behøver såmænd ikke engang at kalde det nationalisering, bare en tilbageerobning af den danske befolknings rettigheder over sin egen undergrund – eller over jorden, ikke sandt, hvad der oven i købet er ved at være forståelse for blandt husmændene kan blive nødvendigt, hvis de overhovedet skal have nogen fremtidsmuligheder – men hr. Poul Nielson sluttede altså med den negative karakteristik af dette forslag.

De andre punkter mere konkret har vi ikke den store fidus til. Bortfalder denne græske luksusskibsordre, som man ellers vil give statsgaranti til straks, må staten afgive ordre til Helsingør Værft på en af de planlagte nye færger til DSB, skriver DKP. På bekostning

af hvem? På bekostning af Nakskov? På bekostning af B & W? Eller hvad?

Eller længere nede: det skibsbygningsprogram – der var meget småt i øvrigt – som var med i regeringens beskæftigelsesplan med specialfartøjer og pramae til brug ved forureningsbekæmpelse osv. og nye færger til DSB, skulle placeres dér. På bekostning af hvem? På bekostning af Ålborg? På bekostning af B & W? Eller hvem?

Det er ikke rigtigt, som hr. Tang Sørensen sagde, at så længe kommunismen ikke har sejret i Danmark, har et forslag som dette ingen berettigelse. Det er tværtimod sådan, at hvis kommunismen havde sejret i Danmark, havde et forslag som dette overhovedet ingen baggrund eller berettigelse, og at det lige præcis er i meget god forlængelse af alle de forslag, som de fleste borgerlige partier sammen med socialdemokratiet og somme tider sammen med DKP og SF har vedtaget i retning af støtte til den private kapital. Hvad har kriseforslagene været andet end støtte af denne art? Hvad har de gamle subsidieringsforslag for værftsindustrien, der koster 600 mill. kr. på årsbasis i direkte støtte – 20.000 kr. pr. beskæftiget i værftsindustrien, uden at det hjælper en pind naturligvis, men som kapitaliseres – hvad har de været andet end lige netop det her? Den eneste forskel er, at DKPerne piller et enkelt værft ud, og det kan man så falde over, men ellers er det såmænd i godt tråd med den krisepolitik, som socialdemokratiet og de borgerlige har ført. Det er i direkte forlængelse. Man kan sige, at SF er smartere, når de ikke piller et enkelt værft ud, men ordføreren formår at redde tre værfter på det samme program og samtidig bebrejder DKPerne, at de piller et enkelt værft ud.

Vi agter ikke at deltage i konkurrencen om den smartness. Vi mener ikke, der er noget perspektiv i det her; der kommer ikke flere ordrer ud af det. Om vores generelle holdning til disse problemer skal jeg henvise til værftsdebatten.

Jeg vil dog sige til sidst, at det, der var perspektiv i, var projekter, som indeholdt nye ordrer, og når vi kender kapaciteten for værftsindustrien, kan det kun være en ny produktion, i hvert fald for de faggrupper, der før har været beskæftiget på værfterne – måske endda på værfterne. Det var sådan noget, som vi diskuterede tidligere i dag. Be-